

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztályozás

352.08

Szerző: .....

Hely

Cím: A fővárosi takarítónők nyomorúsága.

Idő

"1916"

Forrás: Népszava

Személy

Bp.

1916 VI. 4.

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

× A fővárosi takarítónők nyomorúsága. (Panaszos levél.) Tisztelt Szerkesztőség! A főváros hivatalaiban, iskoláiban és intézeteiben alkalmazott takarítónők már béke idejében is csak 70 korona havi fizetést kaptak, vagyis napi 2 korona 30 fillért. Ebből a bérből természetesen akkor sem lehetett tisztességesen, de még csak tűrhetően sem megélni. Már most tessék elképzelni: a háboru alatt egy árva fillérrel sem javították a béruket! Tavaly ősszel alázatós folyamodványt küldtünk dr. Bárczy István polgármester urnak, megírtuk benne nyomorúságos helyzetünket, aláírtuk vagy nyolcvanán, elküldtük ajánlva, de választ a mai napig sem kaptunk, annál kevésbé bérjavítást. Pedig sokat hallottunk ám arról, hogy milyen szociális érzésű, milyen nemes szívű férfi a méltóságos polgármester ur.

Egymás között sokat tanakodtunk már azon, hogy miért nem érdemesitenek bennünket még válasra sem. Hiszen azóta, amióta mi alázatós kérvényünket elküldtük, a főváros többi alkalmazottai kaptak már drágasági pótlékot és megszavazták nekik a családi pótlékot. Igaz, mi csak szegény takarítónők vagyunk és nem merünk olyan elbánást kérni, mint például a hivatalszolgák, de egy kis béremelést talán nekünk is szabad kérni, tekintve, hogy a fővárosi szafaládé és a lóhus árát a négyszeresére emelték föl, de sőt a krumpli, a kenyér és a káposzta ára is alaposan felszökött. Hát miért nem törődnek mivelünk, miért engednek bennünket nélkülözni, miért nem érdemesítik alázatós folyamodványunkat még válasra sem? Hiszen mi szorgalmasak vagyunk, kifogástalanul dolgozunk, némelyikünk megszakitás nélkül 3-4-5 év óta dolgozik a városnál a legna-

gyobb odaadással...

Lassankint rájöttünk, hogy hol a baj. *Akik szervezve vannak, akiknek szavazati joguk van, azokkal a nagyságos városatyák és a méltóságos polgármester ur kénytelenek törődni, azoknak a kívánságait figyelemre kell érdemesíteni, akár tetszik, akár nem.* De az ilyen szervezetlen, jogtalan szegény páriákkal senki se törődik. Hiába van a polgármesternek nemes szive, hiába vásárol drága pénzen csecsemőkórházat: arról, hogy a csecsemő fővárosi szolgálatban álló anyjának ennilalója legyen és így a csecsemőt a nyomorúság beteggé ne tegye, arról a polgármester ur nemes szive nem gondolkodik, talán mert a takarító-asszonyoknak nincs olyan kitűnő protektoruk, mint annak az urnak, aki félbemaradt házát csecsemőkórház céljára adta el a fővárosnak. Hát bizony a városházán addig nem volna szabad csecsemővédelemről szónokolni, amíg a nemes főváros az anyákat 2 korona 30 fillér napi bérről dolgoztatja a mostani keserves világban.

Sajnos, nincs reményünk, hogy a mi társnőink mostanában szervezkedni fognak és együttesen próbálják méltányos kérelmük teljesítését keresztülvinni; pedig hát lehetne, mert a mostani munkáshiány mellett annyi bért bárhol is megkereshetnének, mint itt...

Egyelőre tehát csak annyit kérünk, hogy szíveskedjék panaszunkat a *Népszavában* közzé tenni, talán elolvassa a polgármester ur. Mert mi egy kicsit abban reménykedünk, hogy talányi alázatós folyamodványunk nem is került a polgármester ur kezébe; hiszen, ha megkapta volna, ha elolvasta volna, talán mégis csak megesett volna rajtunk a szive, mert hát neki is van családja és talán el tudja képzelni mi-

lyen fájdalmas az, ha nehéz munkánk béréből nem birunk a gyermekeinknek még kenyeret és krumplit sem adni. (Többek nevében: *Aláírd.*)